

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **Ing. I.P.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o doplatek důchodové dávky, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6.6.2011, č.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 6.6.2011, č. žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.3.2011 č. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ stanovila, že doplatek částečného invalidního důchodu náleží od 1.1.2006 do 2.11.2010 ve výši 5.062,-Kč podle čl. II. bodu 14 zák. č. 306/2008 Sb., a žádost o poukázání doplatku zvýšení plného invalidního a částečného invalidního důchodu i za dobu před 1.1.2006 se zamítá. V námitkách účastník řízení namítal, že doba pojištění od 24.9.1969 do 31.6.1970 byla započtena až nyní, ačkoliv již v roce 1992 při uplatnění žádosti o plný invalidní důchod tuto dobu dokládal potvrzením. Nebyla započítána tedy jeho vinou, ale vinou nesprávné práce úředníka. Účastníkovi řízení byl přiznán od 30.7.1992 plný invalidní důchod podle § 29 zák. č. 100/1988 Sb., a částečný invalidní důchod od 8.12.1996 podle ust. § 44 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Dne 8.9.2010 uplatnil účastník řízení žádost o starobní důchod a při jejím vyřizování bylo zjištěno, že pro výši plného invalidního a částečného invalidního důchodu nebyla započtena doba zaměstnání od 24.9.1969 do 31.8.1970. Rozhodnutím č. I. ze dne 14.1.2011 rozhodla ČSSZ tak, že účastníkovi řízení zvýšila od 8.12.1996 částečný invalidní důchod na částku 3.461,-Kč měsíčně, a protože účastníkovi řízení nevznikl nárok na doplatek důchodu za dobu před 1.1.2006 nerozhodovala již o zvýšení plného invalidního důchodu, který byl účastníkovi řízení přiznán od 30.7.1992. Nárok na doplatek důchodu před 1.1.2010 náleží podle čl. II bod 14 zák. č. 306/2008 Sb., v rozsahu nejvýše tří let. Žalovaná nemohla na základě této právní úpravy námitce vyhovět.

Žalobou ze dne 8.8.2011 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí s tím, že mu sice byla dodatečně započtena doba pojištění od 24.9.1969 do 31.8.1970, ale až nyní a to i přesto, že již v roce 1992 při uplatnění žádosti o plný invalidní důchod tuto dobu zaměstnání dokládal potvrzením, což si ověřil na MSSZ ze založené kopie žádosti o důchod z 30.6.1992, kde je potvrzení uvedeno jako příloha k žádosti. Mělo tedy dojít i k přepočtu plného invalidního důchodu, který pobíral od 30.7.1992 a doplatek důchodu měl být poukázán od doby přiznání obou důchodových dávek, nikoli až od 1.1.2006, protože doba nebyla započítána nikoliv jeho vinou, ale vinou úředníka, který rozhodoval o žádostech. Velmi vážný zdravotní stav mu tehdy neumožňoval, aby doručené rozhodnutí zkontroloval a zjišťoval, zda má správně započtenou všechnu dobu pojištění. Navrhl proto rozhodnutí zrušit a zavázat žalovanou, aby bylo rozhodnuto o zvýšení i za dobu pobírání plného invalidního důchodu od 30.7.1992 a doplatek vzniklého rozdílu doplacen již od toho data.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že započetla pro výši důchodu dobu od 24.9.1969 do 31.8.1970 a stanovila znovu výši částečného invalidního důchodu, když zohlednění této doby pro výši plného invalidního důchodu neprováděla, neboť takový výpočet je bezpředmětný, poněvadž doplatek nesprávně vyměřeného důchodu náleží podle čl. II. zák. č. 306/2008 Sb., bod 14 ve znění zákona č. 479/2008 Sb., nejvýše od 1.1.2006 a k tomuto dni žalobce již plný invalidní důchod nepobíral. Rozdíl mezi výší, kterou pobíral a která by mu náležela s dodatečným zápočtem uvedené doby zaměstnání mu již nemůže být vyplacen. Podotkla, že žalobce měl možnost namítat nezapočtení doby zaměstnání ve lhůtě stanovené pro přezkoumání rozhodnutí soudem. Poučení o možnosti podat odvolání obsahují všechna rozhodnutí ČSSZ. Navrhla zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalobce uvedl, že v době doručování rozhodnutí byl v tak závažném zdravotním stavu, že neměl myšlenky na zjišťování jestli mu stát správně vyměřil důchod, věřil, že je důchod správně spočítaný a pokud tomu tak nebylo, měla by žalovaná toto své pochybení napravit v plném svém rozsahu.

Při jednání dne 6.3.2012 žalobce uvedl jako v žalobě s tím, že pochybení žalované v roce 1992 by mělo být napraveno v plném rozsahu, měl být upozorněn, že předmětná doba není evidována, což se nestalo, nedostatek byl zjištěn až nyní, kdy požádal o starobní důchod a pracovnice MSSZ prováděla kontrolu průběhu zaměstnání. Na žalobě trval.

Z dávkového spisu soud zjistil, že žalobce dne 30.6.1992 sepsal žádost o invalidní důchod s datem přiznání od 30.7.1992 a v přehledu o činnosti a náhradních dobách uvedl dobu od 23.9.1969 do 31.8.1970 a u ní zaměstnavatele S. jako fotograf s potvrzením z 10.9.1970. Dne 30.10.1996 byla sepsána žádost o částečný invalidní důchod, kde v části „přehled o činnosti a náhradních dobách“ je uvedeno, že do 29.7.1992 je uvedeno v žádosti o plný invalidní důchod. V žádosti o starobní důchod sepsané dne 8.9.2010 s datem přiznání od 3.11.2010 je v přehledu o činnosti a náhradních dobách uvedeno, že doba od 24.9.1969 do 31.8.1970 u S. není uvedena v PMP, když doklad byl doložen k žádosti o invalidní důchod v roce 1992 a doba podle sdělení žadatele nebyla započtena. Z rozhodnutí č. I. ze dne 14.1.2011 č. 480 903 401 vyplývá, že žalovaná zvýšila od 8.12.1996 částečný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) na částku 3.461,-Kč a na základě následujících nařízení vlády o zvyšování důchodů provedla úpravu výše částečného invalidního důchodu s tím, že od 1.1.2010 se považoval za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a při stanovení výpočtového základu vycházela z období roku 1986 – 1995,

pokračování

34 Ad 64/2011-25

když osobní vyměřovací základ upravila koeficientem nárůstu 1,8186 za rok 1991 a zjištěný osobní vyměřovací základ za období 1986 – 1995 ve výši 8.593,-Kč byl pro žadatele výhodnější, takže z něho žalovaná vycházela při stanovení výpočtového základu a stanovení procentní výměry částečného invalidního důchodu ve výši 2.097,-Kč.

Rozhodnutí č. I. o zvýšení částečného invalidního důchodu od 8.12.1996 na výši 3.461,-Kč je tudíž správné a při výpočtu nové výše částečného invalidního důchodu žalovaná správně srovnává výši osobního vyměřovacího základu s výší, která by byla zjištěna, pokud by v době rozhodnutí o plném invalidním důchodu byla započítána doba zaměstnání od 24.9.1969 do 31.8.1970 v přiznání doplatku důchodové dávky před 1.1.2006 brání žalované zákonná úprava čl. II. zák. č. 306/2008 Sb., bod 14, ve znění zákona č. 479/2008 Sb. Při stanovení nové výše částečného invalidního důchodu k 8.12.1996 žalovaná provedla srovnávací výpočet, tj. jaká výše částečného invalidního důchodu by žalobci náležela pokud by byl plný invalidní důchod přiznaný od 30.7.1992 s přihlédnutím k dodatečně započtené době od 24.9.1967 do 31.8.1970. Poněvadž zjistila, že výše důchodu na základě nového výpočtu dávky částečného invalidního důchodu je výhodnější než odvozený výpočet v případě plného invalidního důchodu s přihlédnutím k době shora, žalovaná stanovila novou výši částečného invalidního důchodu v souladu se zákonem. Shora uvedené ustanovení zákona brání žalované rovněž v tom, aby rozhodla o doplatku plného invalidního důchodu, který pobíral žalobce od 30.7.1992 do 7.12.1996. Z tohoto pohledu i podle soudu je bezpředmětné zjišťovat novou výši plného invalidního důchodu, která měla náležet od 30.7.1992 za situace, kdy žalovaná při stanovení správné výše částečného invalidního důchodu vycházela také z nově zjištěných údajů pro stanovení výše plného invalidního důchodu na základě dodatečného zápočtu doby zaměstnání pojištění. Požadavek žalobce na doplacení obou dávek od doby jejich přiznání tj. od 30.7.1992 v případě plného invalidního důchodu podle § 29 zák. č. 100/1988 Sb., a částečného invalidního důchodu od 8.12.1996 podle § 44 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění není oprávněný, neboť doplacení doplatku do 31.12.2005 brání zákonná úprava uvedená shora.

Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. března 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

